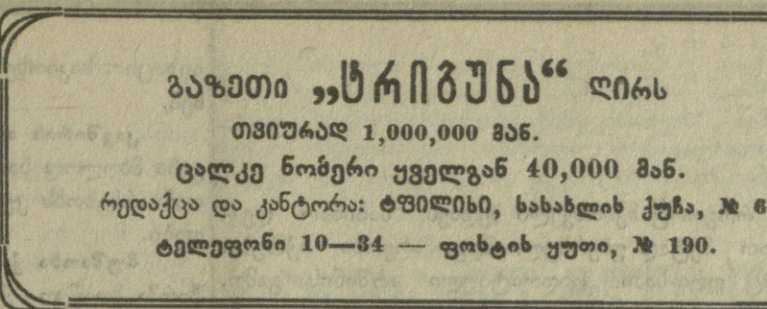

ბანცხადმეცა ფაქი

1 გგ.	200,000 მან.	საჩუქარი
4 "	150,000	საჩუქარი

სამგლოვიანო ბანცხადმეცა

1 გგ.	2,500,000 მან.	საჩუქარი
4 "	2,000,000	საჩუქარი

THE NEW YORK TIMES

გვამია, რომ ამსტერდამის ბიუროსათვის არ არის
ავალდებულო არც ერთი დადგენილება, რომელიც
ის საერთო პოლიტიკურ ხაზს არ ეთანხმება. რე-
პოლიტიკაში ნათქვამია აზრდები, რომ ამსტერდამ-
ის ინტერნაციონალი მზად არის გამართოს მოლა-
პარაკება რუსეთის პროფკავშირებთან თუ კი ისი-
ნი აღიარებენ ამსტერდამის ინტერნაციონალის კო-
ორდინაციის მიერ გამოტანილ რეზოლუციებს. და-
საბამო რეზოლუციები აცხადებს, რომ ამსტერდამ-
ის ინტერნაციონალს სწამს მუშათა მოძრაობის
საერთაშორისო და მისი შეთანხმებული გამოსვლის
შესაძლებლობა კაპიტალის უღელსაგან გასანთავი-
ყოფლობად.

— **ლექციები.** 13 მაისიდან 17 მაისამდე პოლიტექნიკუმის სტუდენტთა კლუბში პროფკავშირის განათლების სექტორის ინიციატივით იმართება ლექციები სტუდენტებისათვის, მასწავლებლებსათვის, პროფკავშირის წევრთათვის და ყველა მსურველსათვის ამერიკაში მივლინებულ პეტროგრადადის ტექნოლოგიურ ინსტიტუტის პროფესორ ლავროვი-

— სეტყვა მაისის თვის განმავლობაში სეტყვამ სიღნაღის და ბორჩალოს მაზრებში დიდი ზარალი მოაყენა მცხოვრებთ. ბევრ ადგილას გაფუჭდა 80 პროცენტით ნათესი მიწა.

დღეს, ივნისის 13-ს, საღ. 7 საათ.
„ტრიბუნის“ რედაქციაში დანიშნულია მთა-
ვარ კომიტეტის სხდომა.

საბჭოთა ხელისუფლების მოხელეს, მოსამსახურეს მეტი პოეთხოვება, ვიდრე მთხოვნელების წინაშე „ჩინონიკური“ ბლვერა და და მამოაყნწობა. შუატების შემოკლების დროის ასეთი მოხელეები უშეშველად მხედველობაში უნდა იქმნის მიღებული“.

კოკის აქვთ, ახერხებენ შენაკვეთების გასტუმრებას. ქარხნების უდიდესი ნაწილი კი, რურის კოკისს უქონლობის გამო, იძულებულია გააუქმონ შენაკვეთები. ქარხნების მდგომარეობა რამოდენიმეთ გამოკეთდა ბელგისათან დაღებულ ხელშეკრულების გამო, მაგრამ უკანასკნლის მიერ მიწოდებული მასა

— დანია და რუმინიის სავაჭრო ხელშეკრულება. ეს ხელშეკრულება, რომელიც დადებული იყო 1910 წელს, როგორც ვიცით ერთი წლის წინათ იქნა რუმინიისაგან დარღვეული; ამ ქაზათ (დაღესტანის) კლასიკური ნაწარმი

გაგანა სხვადასხვა

ბინის საკითხის გარშემო,

ბინის საკითხი წარმოადგენს ტფილისის მცხოვრებთათვის ერთ მეტად სერიოზულ საკითხს. ამ საკითხს ამწვავებს ის გარემოება, რომ ჩვენი ქალაქი სავსეა მცხოვრებლებით, ტფილისში თავს იყრიან ყოველის მხრიდან ყოველი ჯურის ხალხი, ქალაქში კი ახალი სახლები არ შენდება და ამიტომ, სრულიად ბუნებრივად, ასეთს პირობებში ბინის კრიზისის წინაშე ვსდგებით.

მე მინდა საბინაო კანონის ერთ მეტად უხერხულ დებულებაზე მიუთითო ვისაც ჯერ არს ამ წერილით და ავლინებო, რომ ასეთი დებულების მეტად გამოუვალი მდგომარეობა იქნება, როგორც საბინაო განყოფილებისათვის, ისე მშრომელ ელემენტებისათვის.

საბინაო დეკრეტის ძალით განსაზღვრულ არსზე მოზომილია განსაზღვრული კვადრატული არშინი (25-დე) ოთახისა, რომელშიაც ის იხდის დეკრეტით დაწესებულ გადასახადს (კატეგორიების მიხედვით). მაგრამ არის შემთხვევა, როდესაც მუშას ნორმაზე მეტი უჭირავს ოთახისა, ვთქვათ 20—25 კვადრატული არშინისა. ასეთს შემთხვევაში იგი იძულებულია გადაიხადოს სახლის პატრონის სასარგებლოდ ზედმეტი, მაშასადამე, უნდა მორიგების გზას დაადგეს სახლის პატრონთან. მუშა და ყოველი საბჭოთა თანამშრომელი ღიდ ეკონომიურ კრიზისს განიცდის და მას ყოველთვის არ შეუძლია ეს ზედმეტი ქირის გადახდა. ასეთს პირობებში იგი იძულებული ხდება მიმართოს საბინაო განყოფილებას თხოვნით: 1) ან მოუძებნოს მას ნორმის მიხედვით ოთახი, ან 2) გადაიხადოს ზედმეტი ქირა საბინაო განყოფილებამ.

მკითხველი ნუ დაივიწყებს, რომ ძველ სახლის მესაკუთრეებს არ ჰქონდათ მხედველობაში ღიდვანდელი დეკრეტი, და ოთახები ამ ნორმით არ არის გამოყენებული: ზოგან მეტია და ზოგან ნაკლები. ნურც ის დაგვაიწყდება, რომ ასეთს მდგომარეობაში ჩაყენებული არის დიდი უმეტესობა ტფილისის მშრომელი ელემენტებისა. როგორ უნდა მოიქცეს საბინაო განყოფილებამ? შეუძლებელია მცხოვრებთა გადასახლება-გაღმოსახლება? ისე ისეთს არა-არევის გამოიწვევს, რომ შეუძლებელი გახდება ნორმალურ პირობების აღდგენა ან წესრიგდში. მისცეს მუშამ ზედმეტი ქირის ფასი? ეს უაზრობა იქნება და ამის უფლება მას არ აქვს.

მარქს-ენგელსის პოლიტიკა პიროვნულ საკითხში

4 კლასთა ბრძოლის პრინციპი და ეროვნული საკითხი

პროლეტარიატის გამარჯვება ბურჟუაზიაზე ამავე დროს არის სივრცელი ყველა დაჩაგრულ ერთა განთავისუფლებისა. კ. მარქსი 1847 წ.

ამხ. ამაღლებული იმეორებს ჩვენში ათასჯერ გადაღებულს აზრს, რომ მარქსისათვის ეროვნული საკითხი არის მხოლოდ ტაქტიკის საკითხი და ამიტომ მარქსი მას საკუთრების დროს აყენებდა. ეს აზრი მართალია იმდენად, რამდენადაც ყოველი პოლიტიკური კითხვა—და ეროვნული საკითხი უწინარეს ყოველისა პოლიტიკური კითხვაა—ტაქტიკის საკითხიკა და მისი გამოყენება, ამა თუ იმ სახით დასმა შესაძლებელი არის ობიექტურ გარემოების მიხედვით, სარგებლობიანობის საზომით.

მაგრამ ნიშნავს ეს იმას, რომ რაკი მარქსი ტაქტიკურად სვამს ეროვნულ საკითხს, მისთვის ეროვნული საკითხი მხოლოდ ტაქტის საკითხია, მხოლოდ დროებით იყენებს მას და უარყოფს, არ სწამს ეროვნული კითხვა საზოგადოთ?

მე უკვე აღვნიშნე, რომ ეროვნება, ეროვნული საზოგადოება მარქსისათვის არის ფაქტის საქმე, რომლის არც გადალახვა და არც გაუქმება არ შეიძლება. ისტორიულ ცხოვრების განვითარებაში, მატერიალურ ძალთა კილიბა წარმოშვა ერთი, ეროვნული საზოგადოება, რომლის არსებობა ახლაც და მომავალშიც შეუწყვეტელია.)* როგორ უნდა მოიქცეს

*) აქედან სრულებით არ გამოდის ის, რომ მარქსმა და ენგელსმა აუცილებლად ყოველი ეროვნება უნდა მიიღოს და ყოველ ერში დაიწახოს სასოციალური ელემენტები. როგორც ვიცით, ისტორიამ მრავალ ერს მოუშაო არსებობის პირობები და გადააშენა. მაგრამ ეს შეეხება ცალკე განსაზღვრულ ერებს და არა ეროვნებას საერთოდ. რომელიმე ერთი შეიძლება გადაშენდეს, მაგრამ სხვა ეროვნებანი მაინც დარჩეს. კაპიტალისტებმა მეურნეობამაც და იმპერიალიზმმა ასეთი არა სასურველი პირობები მრავალ ერს შეუქმნა. ასეთს შემთხვევაში ყოველი ერის ისტორიულ-პოლიტიკურ და ეკონომიური პირობების შესწავლა საშუალებას გვაძლევს გამოვარკვიოთ, თუ რომელ ერს აქვს არსებობისა და განვითარების შანსები, და რომელი შეფერხდება ისტორიული ცხოვრების მომდინარეობაში. მარქს-ენგელსი ამ მეთოდით ძლიერ ხშირად უდგებიან 1848—51 წლებში სლავინთა ერების ბედის შესწავლას და ძლიერ ხშირად სრულიად უმართებულო დასკვნები გამოქონდათ მათთვის. აქ არის მარქსის ეროვნულ პოლიტიკის ყველაზე უფრო სუსტი ადგილი. ფ. მერინგი თავის მონოგრაფიაში „კარლოს მარქსი“ გადმოგვცემს შემდეგ ცნობას: ენგელსი უარყოფდა სლავინთა ხალხებისათვის, პოლონელების, რუსებისა და, შეიძლება, ოსმალეთის სლავინების გამოქონებით, ყოველგვარ ისტორიულ მომავალს—იმ უბრალო მიზეზის გამო, რომ ყველა დანარჩენი ხალ-

როგორც მკითხველი ხედავს, საბინაო დეკრეტით მეტად უხერხული მდგომარეობა იქმნება. რალაც ორი-სამი კვადრატული არშინის გამო, მუშა-მოსამსახურე იძულებული ხდება. თავისი ისე-დაც მცირე თვითური ბიუჯეტი დაარღვიოს და იშინშინლოს.

პირადად მე ასეთ მდგომარეობას წინაშე დევდები. საბინაო განყოფილებამ ვერ მომცა გარკვეული პასუხი. მან მიპასუხა, უნდა იხადო: სხვა გვარი პასუხი მას არ შეეძლო მოეცა ჩემთვის, რიღვან კანონი ამას უფლებას არ აძლევს.

ფიქტორმ სითანადო ორგანომ ამ გარემოებას უნდა მიაქციოს არსებითი ყურადღება.

ძველი მოსამსახურე.

მედიკო-სანიტარულ კავშირში

საორგანიზაციო განყოფილების მოქმედება.

მისის განმავლობაში საორგანიზაციო განყოფილებამ მოიწვია ადგილობრივი თათბირი. თათბირზე დასმული იყო მუშათა სანატორია „არანდის“ სასარგებო. ჩასატარებელი კამპანიის საკითხი. თათბირმა დაადგინა გადადგას სანატორიის სასარგებლოდ ერთი დღის ხელფასი. კამპანიამ კარგად ჩაიარა.

წევრთა რიცხვის რაოდენობა. ამავე თვეში სააღრიცხვო განყოფილებამ მოახდინა წევრთა სრული აღრიცხვა რესპუბლიკანურ ფარგლებში. ამ ჟამად კავშირში ირიცხებოდა 6178 წევრი მათ შორის ეროვნებების მიხედვით ქართველები 48 პროც. შეადგენენ.

კავშირი პროვინციასთან. მისის განმავლობაში კავშირს პროვინციასთან მჭიდროდ დამოკიდებულება ჰქონდა. წერილობითი მიმოწერას კავშირი აწარმოებდა ბათუმის, ქუთაისის, ფოთის, ახალქალაქის, სიღნაღის, თელავის, დუშეთის, ახალციხის და სხვა განყოფილებებთან.

უმუშევართა მდგომარეობა. მისის თვეში კავშირში უმუშევარი ირიცხებოდნენ: ექიმები 35 და კბილის ექიმები 19.

კავშირის პლენუმი. 28 მისის მოწვევული იყო კავშირის გაფართოებული პლენუმი. პლენუმზე დაესწრნენ წარმომადგენლები. რაკის, ოზურგეთის, დუშეთის, სიღნაღის და ახალქალაქის მაზრებიდან. პლენუმმა გაარჩია საკითხები: ცენტ. გამგეობის ანგარიშები, ჯანსაღობის მოხსენებები, საორგა-

სეთს შემთხვევაში ამ ფაქტს რევოლუციონერი ტ. პრაქტიკული მოღვაწე? დაიპირის მისი საწინააღმდეგო პოზიცია, თუ ეროვნებათა მოქსრიგების პროგრამა წამოაყენეს? პირველი გზა პოლიტიკურად ტ. თეორიულად აბსურდი იქნებოდა, ეს ესმოდან მარქსა და ენგელს, ამიტომ მათ გარკვევით წამოაყენეს ეროვნული პროგრამა. ამ პროგრამის მთავარი აზრი და შინაარსი იმაში გამოიხატება, რომ მოსპონ ერთა შორის განკერძოება, წინააღმდეგობა, მოსპონ ერთ-ერთისაგან მეორე ერის ჩაგვრა და განამტკიცონ მათ შორის სოლიდარობა. თუ თეორიულად მარქსი ძლიერ ცოტა ადგოდა უთმობდა თავის მსოფლმხედველობაში ეროვნებას, პრაქტიკულად ამ კითხვამ მოზრდილი ადგილი მოიპოვა მარქსის რევოლუციონერ პლატფორმაში. ეს არის კითხვა, რომლის დაძლევა და უარყოფა შეუძლებელი ხდება მარქსისათვის, კითხვა უაღრესად პროგრამული ხასიათისა, რომლის მოწესრიგება და ამა თუ იმ სახით დაყენება ერთი ეროვნებათაგანია პროლეტარიატის განამარჯვებლად.

მაგრამ რატომ გადაიქცა ეროვნული საკითხი, ეროვნული მომენტურ ასეთ პირობად?

„კომუნისტური პარტიის სტრატეგია“ ჩვენ ვკითხულობთ: „ექსპლუატაცია ერთი ნაციისა მეორე ნაციის მიერ“. თუ ჩვენ ამ სტრატეგიის წინაშე დავსდებით და შინაარსს ახსენით, ჩვენთვის ნათელი გახდება თუ კაპიტალისტურ მეურნეობის ხანაში რას ნიშნავს ეროვნული მომენტუ.

1847 წ. ლონდონში გამართულ კრებაზე ენგელსი ამბობდა: „არც ერთ ერს არ შეუძლია განთავისუფლდეს მანამდე, სანამ იგი ჩაგრავს სხვა

ვიანებს არა აქვთ ისტორიული, გეოგრაფიული, პოლიტიკური და ეკონომიური წინააღმდეგობა. ბევრი დამოუკიდებლობისა და ცხოველყოფილებისათვის“ (ენგელსის სიტყვებით, იხ. МЕРХС: „Капитализм“ გვ. 133). მეორე წერილი ენგელსი ამბობდა: „ავსტრიის ყველა ხალხებსა და წერო ეროვნებათა შორის მხოლოდ სამი იყო პროგრესის მატარებელი, რომელნიც აქტიურად ჩაერვივნენ ისტორიაში და შეინარჩუნეს დღემდე თავიანთი ცხოველ-ყოფილება: ესენია გერმანელები, პოლონელები და მადარები. ამიტომ ახლაც ისინი რევოლუციონერები არიან. ყველა დანარჩენი დიდისა და პატარა ტომებსა და ხალხებს, თავიანთ უახლეს მისიად მოვლით—გაქრობა მსოფლიო რევოლუციონერ ქართველებში. ამიტომაც ისინი ელა კონტრ-რევოლუციონერები არიან“. ერების კონტრ-რევოლუციონერებად და რევოლუციონერებად ეს თავისებური ახსნა და დაყოფა, რასაკვირველია, ძირაზე შემცდარია. მარქს-ენგელსი ძლიერ ამხედრებული იყვნენ ზოგიერთ სლავინთა ერების წინააღმდეგ მაშინდელი პოლიტიკური პირობების გამო, და ამიტომ მათ მეტად მკაცრი და სრულიად შეუფერხებელი მეტიერი მიმართავდნენ. ჩვენები და სხვები მამაკვდა ნაციით გამოაცხადეს, რაც არ გაამართლა ისტორიამ. ამ საკითხში მარქს-ენგელსის პოლიტიკამ ფეხი წაიტეხა და შემდეგში თვითონ მათ და მათმა მიმდევრებმა 1848—9 წ. გამოტანილი შეუფერხებელი განაჩენი უკანვე წაიღეს. სან—დონი.

ნიშაცოი საკითხები და სანიტარული ღონისძიებები.

კავშირის თანხები. კავშირის თანხები შესდგება მხოლოდ საწევრო გადასახადისაგან, კავშირთან არსებობის კულტურული და უმუშევართა ფონდები.

მუშათა ქალთა შორის. მისის თვეში კავშირმა მოაწყო ქალთა ორი კრება. კრებაზე წაქითხულ იქმნა მოხსენებები: ქალთა უფლებრივ მდგომარეობაზე და მათი გათვითცნობიერების შესახებ.

ურთიერთ დამხმარე კასსა. ურთიერთ დამხმარე კასის მონაწილეთა რიცხვი თანდათან ძლიერდება, ჯერ-ჯერობით წევრთა რიცხვის რაოდენობა არ არის გამორკვეული, მაგრამ დაახლოებით რომ ვიანგარიშოთ, ურთიერთ დამხმარე კასის წევრთა რიცხვი ქალაქის ფარგლებში დღეს უდრის 50 პროც.

სექციების მუშაობა. მისის თვეში აღსანიშნავია მუშაობა შემდეგი სექციების: აფთიაქის ექიმთა, ბეითალთა და კბილის ექიმთა სექციები.

ა. წ. 6 ივნისს მოხდა გაერთიანებული კრება ამიერ-კავკასიის რკინის გზის დაცვის რაზმის მე-2 რაიონის წევრების. კრებაზე მოხსენება გააკეთა საერთაშორისო მდგომარეობის შესახებ ახ. გოდ-ბაშმა, რომელმაც მკაფიოდ დაახსიათა ევროპის კაპიტალისტების მუხანათური პოლიტიკა საბჭოთა ხელისუფლების მიმართ. შეხვო როგორც ინგლისის უკანასკნელს ნოტას კერზონისას, ისე ახ. ვოროგ-სკის მოკვლის ფაქტს ფაშისტების მიერ. იქნა დასურათებული ის განცხადება, რომელიც შექმნილი არის საბჭოთა რესპუბლიკების და დასავლეთ იმპერიალისტურ სახელმწიფოებს შორის. მომხსენ-

უპოლიყო სილისაგან

„თუ რომ ურცხვსა არ შეარცხვენ, ბაძით მორცხვიც გაურცხვდებისა“

ამ დღეებში, სახელმწიფო გამომცემლობის ფორმით, გამოვიდა ოუსტინე აბულაძის წიგნი: „მე-XII-ე საუკუნის ქართული საერო მწერლობა და ეფხვის ტყაოსანი“, რომელშიაც სხვა მოგვალ უცნაურობათა და ცილის წამებათა შორის ორი ცილის წამება ჩემ შესახებაც ამოვიკითხე.

რომ ზემო ამოწერილი ჩვენი ძველების ბრძნული მცენება მტკიცედ დაცულ იქნას და რომ მოქალაქეებმა ჩემი გაჩუქება შემდეგში საბუთად არ გამოიყენოს, ვთხოვ პატივცემულ რედაქციას ადგილი მისცემს ამ წენიშვნას თავისი გამომცემის უახლოეს ნომერში.

ერს. გერმანიის თავისუფლება ამიტომ არ შეიძლება მოხდეს მანამდის, სანამ არ მოხდება პოლონეთის განთავისუფლება, რომელსაც ჩაგრავს გერმანია“.

მარქსი მატერიალისტია და მისთვის აუცილებელი იყო ერთა ჩაგრვის ეკონომიური მხარე გამოეძებნა. რას ნიშნავს ერთი ერის ჩაგვრა, ექსპლუატაცია ეკონომიურად კაპიტალისტურ მეურნეობის სისტემის ხანაში? აი კითხვა, რომელიც მარქს აინტერესებდა ეროვნულ საკითხის გამორკვევის დროს.

ეკონომიური ცხოვრების განვითარებაში ერთი მეორეს დაუპირდაპირა არა მარტო ცალკე ინდივიდები და სოციალური კლასები, არამედ სახელმწიფოები და ერებიც, საერთაშორისო ბრძოლის ლის პროცესში ერთი ერი, ერთი სახელმწიფო დაწინაურდა, გაძლიერდა, განმტკიცდა პოლიტიკურად და ეკონომიურად, და ამით მოიპოვა ყოველგვარი უპირატესობა ზოგიერთ ერებთან შედარებით. ამ დაწინაურებულმა სახელმწიფომ შეიარაღებული ძალითა და ეკონომიური საშუალებებით დაიმონა უფრო სუსტი და ეკონომიურად განუვითარებელი ერი, ხალხი და გადააქცია იგი თავისი ექსპლუატაციის ობიექტად. ამით შეიქმნა მეორე შემოსავლიანი წყარო დაწინაურებულ სახელმწიფოსათვის, ამითვე დაკანონდა, სისტემადა გადაიქცა კაპიტალისტურ წყობილებაში ერთის მხრით გაბატონებული და და მეორეს მხრით დამონებული ნაციის არსებობა. უკანასკნელი პირველის საექსპლუატაციო ობიექტს წარმოადგენს; გაბატონებული ნაცია ყოველის საშუალებით სცარცვას და მონებულ ნაციას და ამით ამაგრებს თავის ბატონობის ეკონომიურსა და პოლიტიკურ საფუძვლებს.

ეკონომიური ცხოვრების განვითარების პროცესში, უკეთ კაპიტალიზმის განვითარების სხვა და სხვა სტადიებში ეკონომიური ექსპლუატაციის ფორმები გაბატონებულ ერის მხრით სხვა და სხვა გვარია. სავაჭრო კაპიტალიზმის პერიოდში ეს ექსპლუატაცია ერთი ნაციისა მეორეს მიერ სხვა ფორმას ღებულობს, ვინც სამარწველო და ფინანსიურ კაპიტალიზმის პერიოდში.

მარქსი თავის ეკონომიურ ანალიზს კაპიტალიზმის სავაჭრო და სამრეწველო პერიოდების შესწავლით ახდენდა. იგი არ მოსწრებია კაპიტალიზმის შემდეგ სტადიას, როდესაც დაჩაგრულ ერთა და კოლონიების ყველგან უმაღლეს ხარისხს მიაღწია, როცა ექსპლუატაცია ამ ერებისა კაპიტალიზმის განვითარების ერთ უმთავრეს წყაროდ გადაიქცა.

სავაჭრო და სამრეწველო კაპიტალიზმის პერიოდებში ურთიერთობა კოლონიების (დაჩაგრულ ერებსა) და გაბატონებულ სახელმწიფოთა შორის ეკონომიურად უმთავრესად ვითარდებოდა ვაჭრობის ნიადაგზე, საქონლის გაცვლა-გამოცვლის, ტრიალის საშუალებით და ამ გზით ხდებოდა ექსპლუატაცია ჩამორჩენილ ერებისა. ფინანსიური კაპიტალიზმის განვითარებაში და კაპიტალის ექსპორტმა კოლონიები, ჩამორჩენილი ერები ჩააბაკაპიტალიზ-

ნებელმა ხაზი გაუსვა ინგლისის პოლიტიკის მოტივებს, რომლებიც იმწმე გაქრჩნებენ: თუ ჩვენ გზით და ხერხით იქმნას, მიწასთან ვასწორებული, საბჭოთა ფედერაციის საკითხი-პოლიტიკური ძირები.

მოსხენების შემდეგ გამოტანილ იქნა შესავალი რიგგეოლოგია.

შემდეგ ყოფილი მენშევიკური პარტიის წევრმა ხემულარიაშ განცხადება გააკეთა კრების წინაშე იმ მოლოატური საქციელის შესახებ, რომელიც აღსავსეა მენშევიკების მუშაობა უკანასკნელ წლებში. მენშევიკების ფარისევლობას მუშათა კლასის წინაშე—განაცხადა მან.—დღეს უკვე ფარდა ეხდება და თვით ურწმუნობიც ექვით უფურცენ მატერულ და მყვრალა ფრაზეოლოგიას. ამერიიდან ყველასათვის ცხადი უნდა გახდეს, რომ მუშათა კლასის მომავალი და ბედნიერება დამოკიდებული არის ამ იმ პარტიაზე, რომელიც სიტყვითა და საქმით საფუძველს აკლდება მუშათა კეთილ დღეობის საქმეს. არამედ რუსეთის რევოლუცია და მის ხელმძღვანელ კომუნისტურ ინტერნაციონალზე, რომელიც დარაჯათ უდგას მუშათა და გლეხთა ინტერესებსა.

შემდეგ შემოსული იქნა წინადადება. ნახალოვკის ეკლესიის დახურვის შესახებ. ვრცლად გააკეთა კრებას თავმჯდომარემ ახს. ქავთარაძემ წინადადების აზრი. მან სთქვა: ნახალოვკის ეკლესიებში 1905 წ. იყო თავმოყრილი მუშათა კლასის მტერი—სამღვდელოება, რომელმაც არა ერთი დროი მუშა მწიწარი მსხვერპლათო. კრებამ ერთხმად დაადგინა ნახალოვკის ეკლესიის დახურვა და მინაცულებ დაარსება პირველ რაიონის მუშათა კლუბისა.

რაზემელი კინო.

თავისი წიგნის 244—245 გვერდზე ავტორი სცილობს ვეფხის ტყაოსნის მე-22-ე გამოცემის დეფექტები (რომელიც საკუთრივ მას ეკუთვნის) სხვებს მოახვების თავზე და ამ ხერხით თავის უხერხული გამოცემის ბოლოში მოხადა, რისთვისაც ცილის წამებასაც კი ჰკადრულობს; სახელდობრ მე-245-ე გვერდზე იგი სწერს:

„სასტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოების საბჭომ, მდივნის ს. გორგაძის წინადადებით დაადგინა: ვეფხის ტყაოსნის ხელნაწერების სარგებლობა შეუძლიან მხოლოდ იმას, ვინც საზოგადოების გამომცემისათვის იმუშავებს“.

ამ საგნის შესახებ „საზოგადოების“ საბჭოში (თვით აბულაძის ხელმოწერილი) არსებობს

ტურ წარმოების პროცესში და ამით გააფართოვდა ამ ხალხების ექსპლუატაციის საშუალებანი და თავისი შემოსავლის წყაროები. მარქსმა ვერ მოახერხა კაპიტალიზმის ამ სტადიის განვითარებას მოუხედავად ამისა მან გენიალური დახასიათება მოგვცა იმისა, თუ რას ნიშნავს ეკონომიურად კაპიტალიზმისათვის ერების დამონება და როგორც სოციალური და პოლიტიკური შედეგით მოსდევს მას. მანვე მოგვცა ის პოლიტიკური ხაზი, ის რევოლუციონური გზა, რომელსაც უნდა დაადგეს სოციალისტური პარტია. მე ნებას მივცემ ჩემს თავს ვრცლად მოვიყვანო აქ ადგილი მარქსის ერთ წერილიდან, რადგან იგი ამ წერილში საუცხოო ანალიზს უკეთებს ჩვენ მიერ ზემოდ წამოყენებულ კითხვას.

ზოგფორი მეიერისადმი მიწერილ წერილში აბრკო 1870 წ. მარქსი სწერდა: „ირლანდია ირლანდის მემამულე არისტოკრატების სიმარტეს წარმოადგენს. ამ ქვეყნის ექსპლუატაცია წარმოადგენს არა მარტო მთავარ წყაროს მისი ნაციონალური ხიმდირისა; ის—მისი უდიდესი მორალური ძალა ფაქტურად ის ანბორციელებს ინგლისის ბატონობას ირლანდიაზე. ამიტომ ირლანდია წარმოადგენს იმ greyn moyen-ს (უდიდესი საშუალება) რომელიც წყალობით ინგლისის არისტოკრატია ინარჩუნებს თავის ბატონობას ინგლისშივე მეორე მხრით: მთაშორეთ ხვალვე ირლანდიას ინგლისის ჯვარი და პოლიცია და თქვენ მაშინვე მიიღებთ ირლანდიაში აგარაზულ რევოლუციას. ინგლისის არისტოკრატია დახმობა ირლანდიაში უზარუნელობისათვის სდევს შედეგათ მისავე დამხმობას ინგლისში. ამით შეიქმნება წინააღმართი პირობა პროლეტარულ რევოლუციისთვის ინგლისში...“

„რაც შეეხება ინგლისის ბურჟუაზიას, მას საერთო ინტერესი აქვს ინგლისის არისტოკრატასთან, რომ მას სურს ირლანდია უბრალო კოლონია (vaideland) გადაქცეს, რომელიც ინგლისს მიაწოდებდა ხორცსა და ბატყს ყველაზე იაფ ფაქტში“...

მაგრამ ინგლისის ბურჟუაზიას კიდევ უფრო დიდი ინტერესი აქვს ირლანდიაში ეხლანდელ მეურნეობის აყვავების საქმეში. იჯარის კონცენტრაციის თანდათანობით ზრდის წყალობით, ირლანდია აწვდის ინგლისის ბაზარს თავისთვის ზედმეტ მუშა ხელს, რომელიც ამით სცემს სამუშაო ხელფასს ინგლისის მუშათა კლასისას ან საზოგადოთ მის ნივთიერსა ან ზნეობრივ პოზიციას. და შემდეგ ყველაზე მნიშვნელოვანი ინგლისის ყველა სამრეწველო და სავაჭრო ცენტრებს ჰყავს ეხლა მუშათა კონტინენტები, რომელიც გათიშულია ორ მოპირდაპირე ბანაკათ: ინგლისელ და ირლანდიელ პროლეტარიატათ.

ჩვეულებრივ ინგლისელ პროლეტარს ეზიზნება ირლანდიელი მუშა, როგორც მისი მეტოქე რომელიც სცემს მის standard of life (ცხოვრების დონეს). ინგლისელი პროლეტარი გრძნობს მისდამკავადონებულ ერის წევრობას, და ამით თავის

1913 წლ. 1 მაისისა № 76, მუხლი 6), რომლის
კანონი უფლებას აძლევს, და ვაცხადებ, რომ აბუ-
ბაქის მტკიცება, რამდენადაც იგი შეეხება
ჩვენ ნიერ ზემოთ ხაზ გასული სიტყვები, მი-
საკუთარი ფანტიზიის ნაყოფია და სინამდვი-
ის ოტის ოდნადაც არ შეეფერება.

ასეთივე ფანტასტიკურია მისივე მტკიცება მე-
-6-ე გვერდზე (გაგრძელება მე-247-ე გვერდზე),
რომცა მე მონაწილეობა მიმიღოს „წერა-კითხვის
ბოგადობის“ რაღაც კომისიაში და „არასასურ-
ველ მიმდინარეობას აბუბაქის გამოცემის დასტა-
მის“.

ვაცხადებ, რომ ამგვარი კომისიის არსებობა
იქ ჩემი მოწვევა ან მონაწილეობის მიღება პი-

რველად მისმის: არაფერს ამის მსგავსს ჩემს ცხოვ-
რებაში აღვნიშნავ არა ჰქონია.
ამასთანავე იმასაც ვაცხადებ, რომ პირადად
მე აბუბაქისათვის არასოდეს შეუტყუვია და უსი-
ამოვნებია არ მიმიყენებია (მისი წყალობით კი არა
ერთგზის მინახავს უსიამოვნებია), და ამიტომ პირ-
დაპირ ვაოცებული ვარ: რისთვის დასჭირდა მოქა-
ლაქე აბუბაქის ჩემ შესახებ ორის ყოველდღიურ
ძვლო ცილის წამების შეთხზვა? დღე, ამ კითხვის
პასუხი მისმა სინდისმა ზღოს.

ბ. გორგაძე.

1923, VI, 11.

ტფილისი.

სხვა და სხვა

მოსამართლე ქალი ამერიკაში. ამერიკულ
გაზეთებში ამას წინათ სენსაცია შექმნეს იმის
მოთხრობით, რომ მოსკოვში მოსამართლის მოვალეობას
ლო ასრულებდა. ახლა ამერიკაშიც არის საკუთა-
რი მოსამართლე ქალი შტატ ოგაიოში. მისი სახე-
რი ფლორენს ალენი არის. ეს არის წყნარი და
პრაქტიკული ქალი, რომელმაც წამოაყენა თავისი კან-
დიდატურა სრულიად დამოუკიდებლად ყოველგვარ
პარტიულ სიებისა და რომელიმე გაიმარჯვა მეტო-
ქე მამაკაცებზე. დიდი, —50.000 ხმის უმრავლესო-
ბით. პირველი მოსამართლე ქალი ამერიკაში — სის-
ლის სამართლის სპეციალისტი. ალენი ისეთი გა-
მყენების გამოტანა უნდებოდა, რომ მისი სიცოცხლე
იხშირათ საფრთხეშია, მიუხედავად ამერიკულ
ნებისა. ასე მაგალითად, ერთხელ მან იტალიელ ქურ-
დებს ხანგრძლივი დატუსაღება მიუსაჯა და ამის
განმეცხადებელი იტალიური ბანდები ემუქრებოდნენ მას სამა-
თიეროს გადახდით; ამის გამო, პოლიცია იძულებუ-
და ხდებოდა სასამართლო კამერაში შემავალი
ველანი გაეჩხრა. „ამერიკენ მაგაზინში“ არის
სტატია საინტერესო აღწერა. სასამართლოში ის
მარტო ტანთაცემელში ზის, თეთრი საყვარელი.
ის აქვს უდიდესი გონიერება საკუთარი ღირსებისა,
აგრამ სხვა მერყეულ მოსამართლეების მსგავსად
რულიად არ ახასიათებს აზრი საკუთარ თავზე.
დამნაშავეებსა და მოწმეთ ის ყოველთვის იმას
უთხრებდა, რასაც ნამდვილად ფიქრობს და არასოდეს
არ დასცინის მათ. დიდიხანა ის მარმანების ქვეყა-
ლაში, სადაც ახლაც არსებობს მრავალკოლონიანობა,
მტრით სანახაობა მასწავლებლის ოჯახში. ალენმა

უნივერსიტეტი კლავიკულაში დაამთავრა, ხოლო
შემდეგ მან დაჰყო ბერლინსა და ევროპის სხვა
მხვილ ქალაქებში, —მდიდარი ნათესავების დახმარ-
ებით. ამერიკაში დაბრუნების შემდეგ ის თავს
იარჩნა და მუსიკის ლექციებით და მხოლოდ ხანმოკლე
გვერდობის შემდეგ, რომელმაც ის პოპულარული
გახდა ფართო მასებში, გადასწყვიტა თავისი კან-
დიდატურის წამოყენება შტატ ოგაიოს მოსამარ-
თლეთ.

— მოხერხებული დამნაშავენი. საინტერესო
აღმოჩენას ქონდა ადგილი ნიუ-ორკის მიწის ქვედა
სადავოებში. აღმოჩნდა, რომ ზოგიერთი მოხერხე-
ბულ პირებს მომარაგებული ჰქონდათ გერმანული
ათ ფეფენიგანი მონეტები და უშვებდნენ მათ ავ-
ტომატში, ამერიკულ ხუთი სენტის მაგივრად, ბი-
ლეთის ყიდვის დროს. მხოლოდ დიდი ხნის და-
კვირების შემდეგ შესძლეს პოლიციელებმა რამო-
დენიმე ჯენტლმენის დაჭერა, რომელნიც ამერიკულ
სენტების მაგივრად გერმანულ ფეფენიგებს ყრიდნენ
ავტომატში. სასამართლომ ამ დამნაშავეებს მიუსა-
ჯა ჯარიმათ. —200 დოლარი თითოეულს.

— გერმანულ კლასიკოსთა გამოცემა. გე-
რმანულ მღერებელ ფრანკფურტში ამას წინათ შესდგა
საჯარო აუქციონი მთელ რიგ გერმანულ კლასი-
კოსთა პირველი გამოცემებისა. მეტად დამახასია-
თებელია გერმანული მარკის გამოცემისათვის, ამ
აუქციონზე მიღწეული ფასები ასე მაგ., ბრენტანის
თხზულებისათვის გადახდილი იქნა მილიონ ნახევარ-
ი მარკა, გიოტეს სხვა და სხვა თხზულებისათვის
ორიდან — სამი მილიონამდე, ხოლო ვეიმარის დიდ

რი განთავისუფლებისათვის. *) (კურსივი ჩემია
ბ. დ.)

როდესაც ამ ისტორიულ დოკუმენტს კითხუ-
ლობთ, ასე გგონიათ ეს ავტო ახლა დასწერა რე-
ვოლუციის გენიოსმა სარდალმა ლენინმა. ლენინი
ამ ამონაწერში მხოლოდ პატარა შესწორებას შეი-
ტანდა: ირლანდიის ნაცვლად იგი იტყოდა: ყველა
კოლონიები, დაჩაგრული ერები და ხალხები.

მაგრამ მარქს კოლონიების მდგომარეობაც
აქვს საუცხოოთ დახასიათებული, მე თავს ვანებებ
„კაპიტალის“ პირველი ტომის უკანასკნელ თავს
ამის შესახებ, სადაც მარქსი არკვევს აგრეთვე წოდ-
ბულ პირველ დაგროვების საკითხს. 1881 წ. ნიკო-
ლოზ-ონისადმი მიწერილ წერილში მარქსი
სწერს შემდეგ: „ინდოეთში ბრიტანეთის მთავრო-
ბისათვის მზადდება სერიოზული შეფერხებანი, თუ
არა საერთო ამბოხება. ის, რასაც ინგლისელები
ყოველწლიურად ართმევენ ინდოეთის რენტის
ფორმით, თვით ინდოეთელებისათვის უხარგვლელ
გზებისათვის რკინის გზის დივიდენდების სახით,
საშხედრო და სამოქალაქო მოხელეების პენსიის
ფორმებით, ავანსისა და სხვა ომების ხარჯებისათ-
ვის (ინდოეთის) ყოველგვარ ეკვივალენტს გა-
რეშე და სრულიად დამოუკიდებლად იმისგან,
რაც ინდოელები იძულებული არიან გაგზავნონ
ინგლისში სრულიად უფასოდ, —პარზებს ინდო-
ეთის 60 მილიონიან მიწა-მოქმედებისა და სამ-
არწველად მუშების შემოსავლის მთელს საერთო
თანხას! ეს არის, —სისხლიანი, მღალიდებული საქმე,
მშვიდი წლები მისდევნენ იქ ერთი მეორეს და აღ-
წვევენ ევროპაში აქამომდე გაუგონარ ხარისხამდე.
მცხოვრებლებში მზადდება ნამდვილი შეთქმულება
ინგლისელების წინააღმდეგ, რომელშიც მონაწილე-
ობას ღებულობენ ერთად ინდოელებიც და მუსლი-
მანებიც“. წერილის ბოლოში მარქსი აღნიშნავს,
რომ ბრიტანეთის მთავრობამ იცის, რომ ინდოეთში
„რაღაც“ ხდება, მაგრამ მათ არ სურთ წარმოიდ-
გინონ მთელი სიგრძე მოსალოდნელი საფრთხისა.
„მით უფრო უკეთესი“ —დასძენს მარქსი.*)

ეს წერილი ლოლიკურად დამატება და გაგრ-
ძელება არის მარქსის ზემოდ ამონაწერ წერილისა.
ისინი ერთი მეორის ავსებენ და გარკვეულ სურათს
იძლევენ ერთი მეტად საინტერესო საკითხის შე-
სახებ.

რაში გამოიხატება ამ წერილების მთავარი
აზრი და შინაარსი? ანუ. ზინოვიევი პირველი ამონა-
წერის (1870 წ.) შესახებ ამბობს: „ეს იძლევა გასა-
ლეს მარქსიზმის პოზიციის შესახებ ნაციონალურ
საკითხში“. რაში გამოიხატება ეს „გასაღები“ და
რა მხრივ უნდა მოვიხმაროთ იგი ნაციონალურ სა-
კითხის გასაგებად?

*) Г. Зиновьев: „Война и кризис социа-
лизма“ პირველი ნაწილი გვ. 98—9.
**) იხ. „Письма“ გვ. 251.

გამოცემისათვის 7 და ნახ. მილიონიც კი ფაუსტის
პირველი გამოცემისათვის —ორნახევარი მილიონი,
„ახალგაზრდა ვერტერის ტანჯვისათვის“ — სამ ნა-
ხევარი მილიონი და „რომაული კარნავალისათვის“ —
—ექვსი მილიონ ნახევარი. კლესტის ნაწარმოებისა-

საუბარი გლეხთა

11. მრეწველობა, შეერთებულ მიწა-მოქ- მელებსათ.

მიწა-მოქმედება და მრეწველობა ისე არა-
სოდეს არ ყოფილა ერთმანეთს დაშორებული, რო-
გორც ეს დღეს არის. იყო დრო, და არც დიდი
ხანია მას შემდეგ, როდესაც ეს ორი მონათესავე
წარმოება ძლიერ ახლო უდგნენ ერთმანეთს: ქალა-
ქის მუშები და ხელოსნები თავს არ ანებებდნენ
კეთის მინდვრებს და ბევრი ქალაქი იგივე სოფე-
ლი იყო ბალ-ვენახებით თუ მინდვრებით და თან
სამრეწველო წარმოებებით. თუ საშუალო საუკუნო-
ების ქალაქებში ხელოსნობა თითქმის ხელოვნებას
უდრიდა და უფრო მდიდართა და შეძლებულთა
მოთხოვნილებას აკმაყოფილებდა, სულ სხვა იყო
იგივე ხელოსნობა თუ მრეწველობა სოფლებში, სა-
დაც ესენი, პირიქით, მილიონთა საჭიროებას და
მოთხოვნილებას აკმაყოფილებდნენ. ასეთს მდგომარე-
ობაშია საქმე დღეს რუსეთში, გერმანიაში და
თითქმის საფრანგეთშიაც...

მაგრამ, იმ, გამოიყენეს მამოძრავებელი მან-
ქანები ჯერ წყლის, შემდეგ ორთქლისა და ბოლოს
თვით ელექტრონისა. ამათ საბოლოოთ გაწყვი-
ტეს და მოსპეს კავშირი სასოფლო მეურნეობასა
და მრეწველობა —სახელოსნოებს შორის, თორემ,
როგორც ესთქვით, წინეთ დიდი და უახლოესი კა-
ვშირი იყო მათ შორის. გამარჯვება ქარხნები, რა-
თქმა უნდა უფრო ქალაქებში და მრეწველობაში თა-
ვი მიანება მინდვრებს. იგი მოეწყო იქ, სადაც უფ-
რო მარჯვე იყო მუშტართან შეხვედრა და მათგან
შემოსა და ნედლი მასალის ადვილად შოვნა და
შექენაც შეიძლებოდა. გაჩნდა ახალი ქალაქები,
ძველები კი გადიდდა, გაფართოვდა და რადგანაც
ქალაქებში უფრო მეტია განათლება და შეძლება,
ყველას ნატვრა ის იყო, რომ ქალაქებში დახმარ-
ებულყო ხალხი მილიონობით გაიხვეტა სოფელ-
შიდან ქალაქებში და მალე სულაც მივიწყეს თა-
ვიანთი ოდესღაც მაცხოვრებელი მიწა...

ჩვენს ალტაცებს საზღვარი არ ჰქონდა: მო-
ხიბლულნი ახალი მრეწველობის სასწაულებით, ჩვენ

მარქსი თეორიულად თავის გამოკვლევებში
„კაპიტალის“ დავარდების“ მთავარ წყაროს და
შემოსავალს ხედავდა წარმოების პროცესში,
მუშების, შრომის ექსპლუატაციაში —ზედმეტ ღირე-
ბულების მითვისებაში. მარქსისტული ეკონომიკა
ჩვენ გვიხსნიდა და გვიმარტავდა, რომ კაპიტალიზ-
მის ესპანისა, მისი უზრდა, კონცენტრაცია ხდება
იმის გამო, რომ კაპიტალი შრომის ექსპლუატაციას
ახდენს, აძლევს რა მუშას ნაკლებ ხელფასს და
ითვისებს ზედმეტ ღირებულებას. კაპიტალიზმის
ზრდისა და ესპანისის მთავარი წყარო არის წარ-
მოების პროცესი. აქედან გამომდინარე მარქსის
რევოლუციური პოლიტიკა: ამხედრება მუშათა კლას-
ისა და მდებარე შრომის სრული ხელფასის ნიშნავს
კაპიტალიზმის დასასრულს.

ისტორიულ ცხოვრების განვითარებამ მარქსი-
ზმს დაანახა, რომ კაპიტალიზმის არსებობისათვის
სხვა წყაროც არის გასავითარებლად: ეს არის ჩა-
მორჩენილი, არა კაპიტალისტური ქვეყნები. ხალ-
ხები, კოლონიები, რომელთაც ყოველგვარი საშუა-
ლებით სკარცვება დაწინაურებული კაპიტალი და-
ამით იჩენს თავისი ექსპლუატაციისათვის ახალ
„შემოსავლიან ადგილს“. კოლონიალურ პოლიტიკის
შესწავლამ, ინდოეთის, ირლანდიისა და სხვა დამო-
ნებულ ერების სოციალ-პოლიტიკურ და მეტაპო-
ლიასთან ურთიერთობის ფორმებმა მარქსს დაა-
ნახევს, რომ გარდა წარმოების პროცესისა, კაპი-
ტალს აქვს სხვა წყარო შემოსავლისთვის, და ეს
წყაროა ინდოეთი, ირლანდია, კოლონიები. ამ წყა-
რებიდან მიღებული ზედმეტი მოგებით, (კარცვით
კაპიტალიზმი აძლიერებს თავის ბატონობას მეტო-
პოლიასა და მთელს მსოფლიოში. „ამაში არის საი-
დუმოვება კაპიტალისტთა კლასის ბატონობის
განმტკიცებისა, კაპიტალისტების ეს კარგათ ეხმაო-
—როგორც ამბობს მარქსი. ამ აღმოჩენით მარქსს
არავითარი შესწორება არ შეუტანია თავის დებულებ-
ებში. თეორიულად მარქსი დარჩა თავის ძველ შე-
ხედულებებზე. მაგრამ პრაქტიკულად, რევოლუცი-
ონურ სტრატეგიის მხრით საშუალოდ პროგრამა-
ში კი ერთგვარი რევოზია მოახდინა: კლასთა ბრძო-
ლის მეთოდთან ერთად წამოაყენა ეროვნული სა-
კითხი. (რასაკვირელია არა თანამართ) სოციალური
ტრანსფორმაციის მოსახდენად იგი იყენებს, რო-
გორც მუშათა მოძრაობას, ორგანიზაციას, ბრძო-
ლასა და ყოველგვარ მეთოდებს, ისე ეროვნულ მო-
მენტსაც. მარქსი ამბობს: სოციალური რევოლუცი-
ის გასავითარებლად პირველი ადგილი უჭირავს ინ-
გლის, ამის შესახებ მარქსი 1848 წ. სწერდა: „ევ-
როპის კონტინენტის რომელიმე ქვეყანაში და თით-
ქმის მთელს კონტინენტზე ეკონომიური ურთიერ-
ობაში გადართილება, ინგლისის გარეშე —წარ-
მადგენს მესტ არაფერს, თუ არ ქარტხილს წყლი-
ან ჰეჰაში“. მაგრამ ინგლისის რევოლუციის აფერ-
ხებს ის გარემოება, რომ ინგლისის ფეოდალური
ოლიგარხია და ბურჟუაზია თავის ძალას ამარტებს
ირლანდიის კარცვით. და აი მარქსი მთელი თავი-

თვის „გვარი პროფუნდუმი“ (გაღრმავებული) „წინი
მილიონი, მილიონი, —დონ-კარლოსისათვის“ —რვა
მილიონი, „ყაჩაღებისათვის“ —სულსავესა მი-
ლიონი.

თავი დაგვარგეთ და ისიც კი ვერ გაგვარჩიეთ, თუ
რომელი სჯობდა —ახალი თუ ძველი, როდესაც
ზნენელ-მთხველი იმავ დროს მრეწველიც იყო და
ხელოსანიც? ამა თუ იმ საქმისა. ჩვენ გადავწყვიტეთ,
რომ მორჩა-გათავდა, დაუდგა აღსასრული სოფლის
მრეწველობა-ხელოსნობას და დავიჯერეთ, რომ
სჯობია მრეწველობა-ხელოსნობა ქალაქებში მოი-
კიდოს ფეხი და მეურნეობამ სოფლებში... შედე-
გები გარეგნობით ბრწყინვალე იყო: წარმოება გა-
დიდდა, მაგრამ, როგორც ესთქვით, ეს ბრწყინვა-
ლება ახალი მრეწველობისა მხოლოდ გარეგანი გა-
მოდგა, რადგანაც ის ხალხი, რომელიც მანამდე მა-
ძღრისად სცხოვრობდა სოფლად, ამ ახალი, ქალა-
ქებში მოგვუფლებულ მრეწველობის გამო, მილიონ-
ობით სამრეწველო ქალაქებში გამოიხვეტა და
როცა ესენი აქა დიდს დამლუპველის გაჭირვებაში
და სიღატაკეში ჩაცვივნდნენ ხშირი უმუშევრობის
გამო, მხოლოდ მაშინ მიხვდნენ თავიანთ შეცდო-
მას...

ასეთი იყო სოფლებს მოწყვეტილი სამრე-
წველო მუშების მდგომარეობა და, თქმა არ უნდა,
რომ მათ არც დიდს ხანს შეეძლოთ ამ მდგომარე-
ობაში დარჩენა. საჭირო გახდა ძირ-ფესვიანად შე-
ცვლა სამრეწველო სისტემისა, საჭირო გახდა კვლა-
ვაც და დაუყოვნებლივ კვლავ დაახლოვება შრო-
მისა და წარმოების ამ ორი მონათესავე დარგისა,
და ჩვენც ვხედავთ, რომ ცხოვრებამ თავისი გაი-
ტანა და მრეწველობას კვლავაც სოფლისაკენ შე-
უბრუნა პირი. ტყუილად კი არ სწერდა გერმან-
„ცხოვრება შეუდარებლად ჯიუტია თეორიაზე: იგი
დამოუკიდებლად მიდის წინ და, თუმცა შეფერხე-
ბით, ბოლოს მაინც ამაჯგუვებს მათთვის“ (ე. ი. თე-
ორიებზე).

გაციხვით ეხლა ის დარგიც მრეწველობისა,
რომელსაც წერილი წარმოება ეწოდება და შევის-
წავლოთ ყველა ეს არა ეკონომისტთა წიგნებიდან,
რომლებიც დრო-მოქმულ სისტემად სთვლიან მას
და, ამიტომ, არც ღირსად ყურადღებისა, არამედ
შევისწავლოთ თვით ცხოვრებიდან, თვით საქმის
კარნახიდან და იმ ბრძოლიდან, რომელსაც შინა-

სი სიძლიერით მოითხოვს ირლანდიის დამოუკიდებ-
ლობას, რომ ამით ხელიდან გამოაცალოს ბურჟუ-
აზიას თავისი სიძლიერის ყავარჯენი და გაუადვი-
ლოს პროლეტარიატს ძალა-უფლების ხელში ჩაგ-
დება.

ამ გვარად მარქსის რევოლუციონურ პოლი-
ტიკაში, საშუალოდ პროგრამაში თანდათან შეიქ-
ნა ეროვნული საკითხი, როგორც ერთ-ერთი აუცი-
ლებელი პირობა სოციალური რევოლუციისა.

ენგელსისადმი მიწერილ (1869 წ. 10 დეკ.)
სხვა კორესპონდენციაში მარქსი სწერს: „ინგლისის
მუშათა კლასს არაფერი არ შეეძლება გააკეთოს
საწამ ის არ მოშორდება ირლანდიას. სიმძიმის
ცენტრი ირლანდიაშია. აი რატომ არის ასე მნიშე-
ნელოვანი ირლანდიის საკითხი სოციალური მოძ-
რაობისათვის ხატოლად“ („Письма“ გვ. 178). ამ
დებულებას მარქსი იცავდა ინტერნაციონალის საბ-
ჭოში განსაზღვრულ პერიოდებში. ირლანდიის სა-
კითხის შესწავლა, ზემოდ მოყვანილი მოსაზრების
გამო, შეიქმნა მარქსისათვის მეტად სერიოზულ სა-
კითხად. ირლანდიის 1779—1800 წ. პერიოდისათ-
ვის მარქსი ამბობს, რომ ეს პერიოდი იწვევს დიდ
ინტერესს, როგორც მეცნიერული, ისე დრამატიუ-
ლი მხრივ. 1) ღირსება ინგლისელებისა, რომელიც
მათ ჩაიდინეს 1588—1589 წ. განმეორებულია (შე-
საძლებელია უფრო ფართო მასშტაბით) 1788—9
წლებში, 2) ირლანდიის მოძრაობაში ადვილი აღმო-
სახენია კლასიური მოძრაობა... 4) რაც იქნება ბ-
ინგლისელებისათვის, საშუალოდ ეს დამტკიცებაა
იმის, რომ ირლანდია დაიღუპა იმიტომ, რომ ფაქ-
ტიურად, რევოლუციონური თვალსაზრისით, ირ-
ლანდიელები მეტის მეტად მოწინავენი იყვნენ ინგ-
ლისის ბრძოლათვის, რომელნიც იცავენ მეფესა და
ეკლესიას, მეორეს მხრით, ინგლისური რეაქცია
ინგლისში (როგორც კომუნალის დროსაც) ირლან-
დიის დამონებაში მარხია“. (იქვე 179).

ამ გვარად ეროვნული მომენტი მარქსის რე-
ვოლუციონურ პლატფორმაში შეიქნა, როგორც
ერთი ერთი მნიშვნელოვანი რევოლუციონური ფაქ-
ტორი.

ეს იყო მხოლოდ ჩანასახი მარქსიზმის პოლი-
ტიკაში, რომელიც მეტად მძლავრი არგუმენტაციე-
ბით იქმნა გამარტებული, და შემდეგში კი სარჩუ-
ლად დაედგა თანამედროვე კომუნისტურ მოძრაო-
ბას და მთელი კომინტერნის პროგრამას.

(შემდეგი იქნება).

მრეწველობა და წვრილი წარმოება აწარმოებდა და დღესაც აწარმოებს მსხვილ ქალაქურ წარმოებებთან.

შინამრეწველობა და წვრილი წარმოება-ხელოსნობა იყოფა ორ დიდ ჯგუფად, 1) წარმოებანი, რომლებსაც აწარმოებენ თვით სოფლები მამა-პაპული მიწა-მოქმედებისთან და 2) წარმოებანი, რომლებსაც აწარმოებენ სოფლებში და ქალაქებში, მაგრამ სრულიად უკავშიროდ მიწა-მოქმედებასთან, ე. ი. როცა წარმოებათა პატრონები ცხოვრობენ მხოლოდ და მხოლოდ ამა თუ იმ სამრეწველო წარმოებით...

რუსეთში, საფრანგეთში, გერმანიაში და ავსტრიაში მთელი მილიონი და ათი მილიონები მისდევნენ პირველ-გვარ წარმოებათ. ესენი ცხოვრობენ საკუთარ თუ იჯარით აღებული მიწაზე, ჰყავთ თითო-ორი ძროხა, ცხენი, ამუშავებენ მიწას, ბოსტანს, ბაღს და თან აწარმოებენ რომელიმე სახელოსნოს, როგორც მეორე-ხარისხოვან და სხვათა შორის საქმეს.

ასეთი მიწა-მოქმედებასთან შეერთებული წვრილი წარმოებანი გავრცელებულია მეტადრე იხით ქვეყნებში, სადაც გრძელი ზამთარი იცის და, ამიტომ, სიცხის გამო შეუძლებელია აწარმოვო მეურნეობა მინდვრად...

ინგლისში კი სქაობობს უფრო მეორე-გვარი მრეწველობა-წარმოება. აქ ძლიერ მცირედ დარჩა ხემა-თესვისა და ხელოსნობის ერთად მიმდევარი. მეორე-გვარ წარმოებათა მიმდევრები ცხოვრობენ უფრო ქალაქების განაირებში და მისდევნენ აქ რომელიმე სამრეწველო ხელობას და ცხოვრობიან პარტა ამ ხელობით ცხოვრობენ. ასეთებია ინგლისში, მაგალითად, ქალაქები შეფილდი და ბირმინგემი. არის ისეთი სოფლებიც, სადაც ხალხი უმთავრესად მისდევს წვრილ სამრეწველო საქმეებს საკუთარ სახლებში და თანაც აქვთ საკუთარი ბაღი, ბოსტანი, პატარა მიწები, საერთო საძოვარი, ჰყავთ ფუტკარი, ფრინველი, ძროხა, ცხენი და სხვა.

ბევრს, მრავალგვარ საქმეს ვხედავთ ჩვენ მათში თვით ნაწარმოებთა გასაღებაში. ესენიც, ე. ი. გამსაღებელი ანუ შუამავალი შეიძლება ვთქვათ ორ დიდ ჯგუფად: 1) ერთი ხელოსნები ჰყიდიან თავიანთ ნახელოვნარს ნარდათ მოვაჭრეებზე, მაგალითად, დურგლები, ფეხურები, სათამაშოთა მკეთებელნი და ბევრი სხვანი.

მეორე ჯგუფში ითვლებიან ისინი, რომლებსაც ჰყავთ „აღები“ ანუ „ხაზინები“, რომლებიც ჰყიდიან თავის საქონელს ან ნარდათ მსყიდველებზე და ან ითვლებიან რომელიმე დიდი სავაჭრო ფირმის წარმომადგენელი და დამზადებულ საქონელსაც მთლად ან ფიქრებს უზაგანან.

ამ ჯგუფს ეკუთვნიან ის ხელოსნები, რომელთა მიერ მუშა ხალხის უფლებზე ბევრს სწერდენ და ლაპარაკობდნენ ინგლისში ამ რამდენიმე წლის წინ, სახელობრ: სათამაშოთა მკეთებელნი, მეკრავი ქაღიდი თუ კაქი, რომლებიც მუშაობენ ტანსაცმელთა დიდრონ მაღაზიებისთვის ანუ თვით სახელმწიფოსთვის, მეწაღე-მებაშაქენი, რომელთაც არა აქვთ თანხა და სხვა შეძლება, რომ დამოუკიდებლად იმუშაონ და დამოუკიდებლად გაჰყიდონ თავიანთი ნაწარმოებნი.

დებლად იმუშაონ და დამოუკიდებლად გაჰყიდონ თავიანთი ნაწარმოებნი.

ორ ჯგუფთაგან იყოფა სატენიო საქმეთა მიმდევრები: 1) რომლებიც მუშაობენ საკუთარ სახლში და იქვე ცხოვრობენ. არის ისეთი საფეხურიებიც, სოფლებში თუ ქალაქებში, სადაც მუშაობს მთელი ოჯახი და რამდენიმე დაქირავებული მუშა და ასეთი ქარხნები არსებობენ თვით უდიდეს ქარხნების გვერდით. ხელფასი ასეთ წვრილ ქარხნებში გაცილებით ნაკლებია, ვიდრე დიდრონ ქარხნებში და არც სამუშაოთი არიან აქ უზრუნველყოფილნი მუშები, რადგან დღეს თუ არის საქმე, ხვალ აღარ არის ხოლმე და, ხშირად, მეტს ხანსაც მუშაობენ ხოლმე, ვიდრე ეს დიდრონ ქარხნებისთვის არის დაწესებული.

მაგრამ მწარმოებელნი და მუშები მაინც რჩებიან დამოუკიდებლად ცხოვრებას და ამიტომ საკუთარ საქმეს აწარმოებენ. მაგრამ ყველგან როდია აგრე, ბევრგან გაცილებით უკეთ ცხოვრობენ ასეთი მწარმოებელნი, მაგალითად, შვეიცარიის წვრილ სახელოსნოებში—მესათებში. ზოგჯერ კრიზისებიც იცის ასეთი წვრილ წარმოებებში, მაგრამ რა წამსაც გაივლის ხოლმე კრიზისი, ესენი კვლავ ფენიქსებრივ ცოცხლდებიან და მოქმედება-არსებობასაც განაგრძობენ. და თუ დაიხურება რომელიმე ქარხანა, ხელად არსდება სრულიად ახალი, სხვა წარმოების ქარხანა.

ასე რომ წვრილ წარმოებებს სრულიად არ ეშინიანთ მოსპობისა. პირიქით, ყოფილა ისეთი კრიზისები, როცა დიდი ქარხნების უდიდესი მანქანები გაჩერებული ყოფილა რამდენიმე თვით და წვრილი წარმოებანი კი მშვენიერად განაგრძობდნენ ხელით ქსოვას საკუთარ სახლებში ან თვით დიდი ქარხნების გვერდითვე არსებულ პატარა ქარხნებში. თვით იმავე დიდი ქარხნების პატრონების შენაგვეთების გაკეთებაზე. აბრეშუმის წარმოებაზე ხომ ნუღარს იტყვიან: ათობით და ასობით ემატება ყოველწლივ წვრილი ქარხნები, ზოგი სოფლებში ზოგიც ქალაქებში. ესევე ითქმის ლითონის მომუშავეებზე: უკანასკნელ ხანებში, საფრანგეთსა ინგლისში დაარსდა მრავალი წვრილი ქარხნები და სახელოსნოები მელოთონეთა, სადაც მუშაობენ საუკეთესო ხელოსნები, როცა უკანასკნელ ომის დროს ინგლისის მთავრობამ აიღო თავის გამგებლობაში ოთხი ათასი ასეთი სახელოსნო საომარი იარაღების საკეთებლად, მათში აღმოჩნდა ორი ათასზე მეტი საუკეთესო ოსტატი. ესენია ის ბუდეები, სადაც ყოველწლივ ხდება აუარებელი საუკეთესო იარაღებისა და მანქანების კეთება და გამოგონება.

დიდი ქარხნების უპირატესობა გამოიხატება შემდეგში: 1) შრომის ეკონომიაში; 2) საქონლის ადვილად გასაღებაში, რადგანაც მოვბოვებით მრავლად დამზადებული ნაირ-ნაირი საქონელი და 3) ნედლე მასალის სარფიანად შეძენაში. წვრილი წარმოებანი მოკლებულია ამ უპირატესობებს.

მაშ რით ახსნათ ის ცხოველი ძალა, რომელიც თანა სდევს ყოველ წვრილ წარმოებას? ბევრი მიზეზით, მაგრამ მათს გარკვევას ჩვენ შემდეგ წერილებში განვაგრძობთ.

ივ. როსტომიშვილი.

ყაზარმები და ციხე უკანასკნელად შეაკეთა მენშევიკების მთავრობამ, რომელმაც იმ დროს დახარჯა რამდენიმე მილიონი მანეთი.

საბჭოთა ხელის უფლების დამყარების შემდეგ სამწუხაროდ, ეს შენობები კვლავ განადგურების გზას დაადგა.

ყაზარმების ფანჯრები მინებისგან მთლად გამაძრკულია.

ქალაქის ძველ-ნაწილში, სადაც ერთს დროს სურსათი ეწყო, შენობას თითქმის სულ ახადეს რკინის სახურავი (ჟესტი) და ჰყიდიან მას კერძო პირები, რომელიც ძვირად ფასობს.

ციხეში მოთავსებულ დიდ სამხარეულოს შენობა მარჯვენა მხარეზე რუსის წითელარმიელებს მიუყვიათ ხელი და ნელ-ნელა ხდიან რკინის სახურავს (ჟესტს). ნაძირალა მოქალაქეები არ იღებენ მონაწილეობას ვინაიდან რუსი ციხის გუშაგი ციხეში კერძო პირს სრულიად არაფერს უშვებს.

ხელოვნება

ივანე სარაჯიშვილის იუბილესა და ალექსანდრე წერეთელის ბენეფისისთვის დადგმული იყო თითო აკტი აბესალომ და ეთერისა, რომლისაც ლიბრეტო ეკუთვნის პეტრე მირიანაშვილს. ლიბრეტოს ავტორმა მოითხოვა ჰონორარი, მაგრამ ოპერის დირექციამ უარი უთხრა. პეტრე მირიანაშვილმა გაასაჩივრა განკარგულება. ოპერის დირექციისა და სახალხო განათლების კომისარმა მიუსაჯა ავტორს კუთვნილი ჰონორარი, რომელიც, ავტორის განცხადებისამებრ, უნდა გადადებული იქნას ქუჩის ბავშვების სახლის სასარგებლოდ. იუბილეს ჰონორარია თხუთმეტი მილიონი, ხოლო ბენეფისის-ერთი მილიონ სამასი ათასი მან.

ცენტრალულში. დღეს ცენტრალულში სახალხო შენობაში გაიმართება უფასო წარმოდგენა წითელ-არმიელთათვის და პროფკავშირის ყველა წევრთათვის, წარმოდგენილ იქნება ქართულ ენაზე რევოლუციური პიესები: „პარიზის კომუნარი“ და „სულთქმობა“. შესვლა უფასოა. წარმოდგენა იდგმება ბუციშვილის ხელმძღვანელობით.

აგრეთვე ნადგურდება ნელ-ნელა სხვა სამხედრო შენობებიც.

ნუ თუ რუსი მეცხოვნე ვერ ჩედავს, რომ წითელ-არმიელებმა ასე წყნად განადგურებდნენ ხელმწიფოს ე. ი. ხალხის ქონებას? თუ ხედავს, რატომ დროზე ზომებს არ იღებს შენობების გადასარჩენათ?

როგორც ვიცით, სამხედრო შენობები ახალციხის საინჟინერო დისტანციის განკარგულებაში იყო, დისტანცია სრულიად დაიხურა და ახლა ვინ განკარგულებდა? სამხედრო შენობები არ ვიცით.

დროა ახლა მაინც მიაქციონ ჯეროვანი ყურადღება სამხედრო შენობებს ვისგანაც ჯერ არსებობდა სამხედრო შენობები კი არა, ვერც მილიონები შეაკეთებს მათ...

ტანჯული მესხი

წამილი რედაქციის მიმართ.

1917 წლიდან ვმუშაობდი სოც.-დემ. მოწოდება პარტიულ ორგანიზაციებში 1921 წლამდე ხოლო პარტიის გაყოფის შემდეგ, არც ერთ მათგანს აღარ ვეკუთვნოდი. დღიდან განხეთქილების გამოვარდინის შემდეგ მაქონდა თვალყური მედვენება და დაწვრილებით გავსწავლობდი ორივე მათგანს მოქმედებას, რის შემდეგაც ჩემთვის უკვე ცხადი შეიქმნა, რომ საქ. მემარცხენე სოც.-დემ. სარეგულირებელი პარტია, რომელიც მტკიცედ სდგას არჩილის მიერ ნაანდერძე მუშურ-გლეხურ ინტერესების სადარაჯოზე—არის ერთი-ერთი მხსნელი გზა ერისა და კაცობრიობისა.

ამისათვის ვუერთდები ამ პარტიას სრულ შეგნებით.

მიხეილ კამკაშიძე.

8/VI - 23 წელი.

რედაქტორი—სარედაქციო კოლეგია. გამომცემელი—მთავარი კომიტეტი.

საქ. საბჭოთა რესპუბლიკას ჯანმრთელობის კომისარიატის მთავარი საკურორტო სამმართველო

წლებადელ სეზონისათვის ხსნის სანატორიუმს ბორჯომსა და აბასთუმანში კერძო ავადმყოფთათვის. თვითონ ფასი პანსიონითა და სამკურნალო წამლობით 130 მანეთი ჩერვონეცებით. იმავე დროს ამ კურორტებზე იხსნება სასტუმრო (დასვენების სახლი) კვებითა და სამკურნალო მეთვალყურეობით. ოთახები ქირავდება თვიურად და კვირეულად. თვითონ ქირა კვების გარეშე 50—60 მანეთი ჩერვონეცებით—კვირეულად—15—20 მანეთი ჩერვონეცებით, ოთახის სიდიდის მიხედვით. ოთახებზე ჩაწერვა სწარმოებს მთავარ საკურორტო სამმართველოში სამკურნალო განყოფილება, საპირის ქურა № 30, 15 ივნისამდე ა. წ. შუადღის 12—1 საათამდე.

1—1

ს. ს. ს. რ. ჯანმრთელობის სახალხო კომისარიატი კურორტების მთავ. სამმართველო

(ტფილისი, საპირის ქ. № 30, ტელ. 10—19). ცხადდება დაინტერესებულ პირების საყურადღებოთ, რომ საქართველოს კურორტებზე თავისუფალი ოთახების განაწილება დამთავრდა და ორდენების მიღება ოთახებზე აბასთუმანში, წალკაში და მაგლისში დაიწება 15 ივნისის შემდეგ კურორტების მთავარ სამმართველოში 12—დან 2 საათამდე. ავანსები ოთახების მისაღებათ 1—2 ჩერვონეცი შეტანილი უნდა იქნეს ორდერის მიღების დროს. კურორტების მთავარი სამმართველოს შუამდგომლობის თანახმად რკინის გზაზე ბორჯომამდე შემოღებულია განსაკუთრებული ვაგონები, რომლებიც გადის მატარებლებთან № 17 და 18 ყოველ დღე 7—10 საათზე ამ ვაგონებში უმგებენ იმათ, ვისაც აქვთ ორდერები ოთახებზე ან გადამრჩევი კომისიის მოწოდებით

1—1

ლიტერატურული-ტრენი

პოეზია
მხატვრობა
ქანდაკება
ესთეტიკა
კრიტიკა

ყოველ-კვირეული სურათებიანი დამატება გაზ. „ტრიბუნაში“. გამოვა მოკლე დროში. მასალები უნდა გამოგზავნოს „ტრიბუნის“ მისამართით.

გეოგრაფია

წვრილი ახალციხიდან.

ბორჯომ-ახალციხის საფოსტო გზა. რამდენიმე წელია, რაც ბორჯომ-ახალციხის გზის შეკეთება არ მოხუდენიათ. ძველი რკინიგზის დროს არა თუ ყოველ წელს, არამედ წელიწადში რამდენიმე ჯერ შეაკეთებდნენ ხოლმე წვიმისაგან და ნიაღვრისაგან გაფუჭებულ გზას.

თუ არ ვცდები, რუსეთის მეფის დაცემის შემდეგ, ეს გზა აღარ შეუკეთებიათ და ამ ხნის განმავლობაში უპატრონო იყო დატოვებული და მასზე არა ფეხობდა და სამწუხაროთ დღესაც არავინ ფეხობს,—არც ახალციხის სამაზრო აღმასრულებელი კომიტეტი.

გასული წლის დიდმა ნიაღვრმა და გადაუღებელ წვიმებმა და აგრეთვე წინა წლების წვიმებმა ძალიან დაზიანა მოხსენებული გზა, ასე რომ ვინც ხშირად გზავრობს ბორჯომ-ახალციხის ფარგლებში. ის აუცილებლად შეამჩნევს ყოველ მხრივ დაზიანებულ გზას.

გზაზე დღესაც ალაგ-ალაგ დღის წყალი გადმოდის და ეტლს ამ წყალში უხდება ვასვლა. გზის უფარვისობის გამო ხშირად ყოფილა ავტომობილის და ეტლის ხრამში გადავარდნა და მგზავრების დაშავება.

ორს ამა მაისის აღიდებულმა წყალმა (მტკვარ-მა) ხომ ყოველგვარ მილოდინს გადაეკარბა, და ისედაც დაზიანებული გზა ერთი ხელის მოქნევით სამი ოთხი ვერსის მანძილზე მთლად აზვირთებულა და აბოპოტრუხულმა წყალმა შთანთქა თავის წიაღში, ასე რომ ეტლით მიმოსვლა აღარ შეიძლება.

გზა გაფუჭებულია ს. აწყურის იქით, ს. დვორთან ბორჯომამდე კიდევ ხუთმეტრ ვერსია. ახალციხიდან მომავალი ეტლი მგზავრებით ჩერდება ს. დვორთან ახლო და ჩერდება. შემდეგ მგზავრი ფეხით სამ—ოთხს ვერს მალა აღის კლდე-ღრეში, იქიდან მდის ბორჯომის გზაზე. ავეჯი ვერობით ზიდვენ და ან მუშებს გადი-აქვთ, გაივლიან კლდე-ღრეს სამ—ოთხს ვერს და შემდეგ ისევ დაეშვებიან ბარისაკენ, ბორჯომის

წამილი ახალციხიდან.

ახალციხის სამხედრო შენობები: ყაზარმები, ციხე (სადაც რუსის წითელ-არმიელები დაბანაკებული არიან) და „პროვინტა“-ს (სურსათის საწყობები) სრულიად უპატრონოთაა მიტოვებული, რის გამო ნელ-ნელა ნადგურდება, ინგრევა, სინილისიდან გარეცხილი მოქალაქეების მიერ.

ტანჯული მესხი.